

Průzkum o podpoře kojení v porodnicích v letech 2014-2017

Bližší informace o průzkumu a další výsledky najdete na našich webových stránkách (www.sestinedelky.cz/pruzkum-o-kojeni/).

1.2 Podpora kojení ve Fakultní nemocnici v Motole

Fakultní nemocnice v Motole **má od roku 2009** certifikát Baby-friendly Hospital, ovšem její výsledky v oblasti kojení nejsou závratné. Dle údajů samotné porodnice z ní bylo v roce 2015 propuštěno jen 68,2 % plně kojících novorozenců, 29,7 % dětí bylo při odchodu z porodnice dočasně dokojováno (více v našem článku Jak se kojí ve fakultních nemocnicích? - <http://sestinedelky.cz/jak-se-koji-ve-fakultnich-nemocnicich/3/>)

- celkem odpovědí: **116**
- celkem komentářů (se svolením je zveřejnit): **54**
- většina respondentek rodila **vaginálně** (80,1 %)
- většina dětí byla **donošená** (95,6 %)

Shrnutí výsledků

Jednotlivé výsledky (v tabulkách, vč. rozdělení podle let) uvádíme níže.

Přestože téměř polovina respondentek uvádí, že jim personál dokázal pomoci s kojením, z jejich odpovědí zároveň plyne, že **porodnic zcela nenaplnuje 10 kroků k úspěšnému kojení**.

Informovanost

Přes **2/3 respondentek nedostalo** informaci, kam se po porodu mohou obrátit o pomoc s kojením. Přes **polovinu respondentek nedostalo** do 6 hodin po porodu informace o kojení a nebyla jim nabídnuta pomoc s kojením. **Téměř 1/3 respondentek nedostala** informace o tom, jak vypadá správná poloha a správné přisátí miminka. **Více než polovině respondentek personál neukázal**, jak během kojení poznat, zda miminko skutečně pije z prsa.

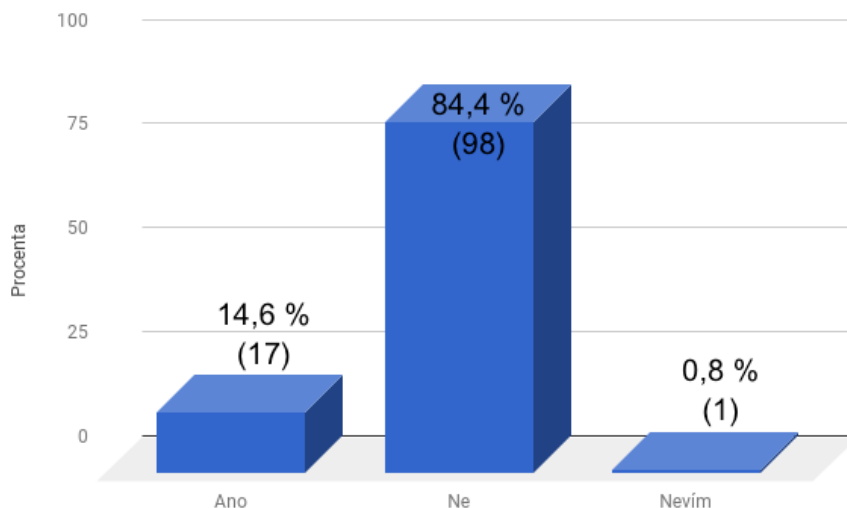
Přes **90 % respondentek nebylo informováno** o důležitosti kontaktu kůže na kůži.

8,6 % žen (10) personál odnesl dítě během jejich pobytu v porodnici, aniž by o tom věděly.

Kontakt s dítětem a rooming-in

Většina respondentek **nebyla** hned po porodu s miminkem kůže na kůži alespoň po dobu jedné hodiny (viz graf 1). 5 žen (4,3 %) v komentáři specifikovalo, že ony nebo dítě měly závažné zdravotní problémy, pro které bonding nebyl možný.

Graf 1: Byla jste hned po porodu s miminkem v kontaktu kůže na kůži a pokračoval tento kontakt nepřerušovaně alespoň hodinu?

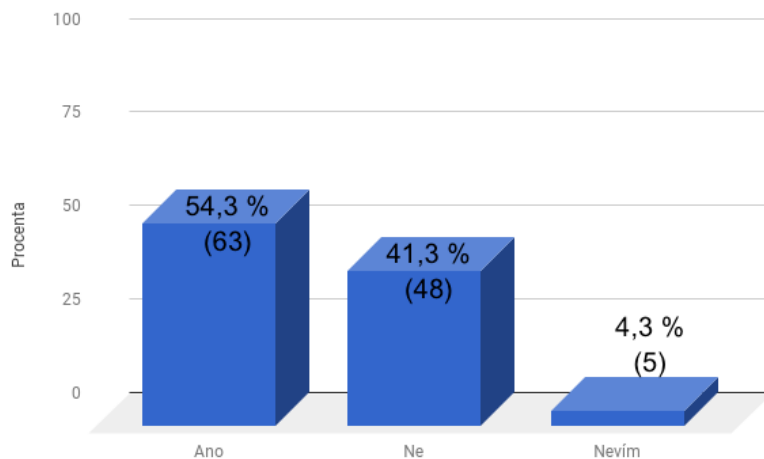

Přes 75 % respondentek nebylo na pokoji s miminkem neustále v režimu rooming-in už od příchodu z porodního sálu. **Více než 2/3 žen nebyly** s miminkem na pokoji během všech nocí, které strávily v porodnici. **Více než 80 % respondentek** uvádí, že personál **nepovažoval** za samozřejmé, aby byly s miminkem v jedné posteli.

Dokrmování umělým mlékem, použití lahve a dudlíku

Přes polovinu dětí bylo dokrmováno umělým mlékem (viz graf 2). **16,3 %** matek dokrmovaných dětí nebyl osvětlen důvod, proč se tak stalo. **Téměř 1/5 žen** uvádí, že na ně byl vyvíjen nátlak, aby dítě dokrmovaly. **Více než 10 % respondentek** uvádí, že jejich dítě bylo dokrmováno umělým mlékem bez jejich informovaného souhlasu a o dokrmu se dozvěděly až poté, co bylo dítě dokrmené.

Graf 2: Bylo Vaše miminko dokrmované umělým mlékem?

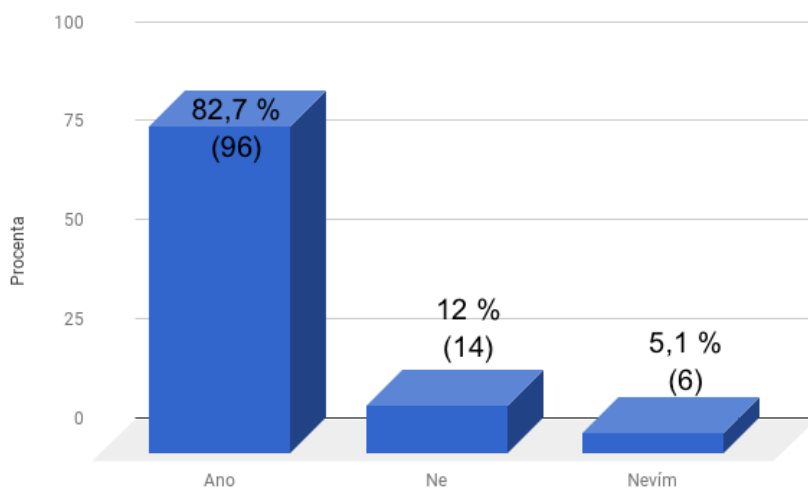

12 % dětí bylo krmeno z lahvičky. 12,9 % respondentek, které dítě dokrmovaly, personál **neukázal**, jak to dělat bez lahvičky a nenaučil je, jak tento způsob efektivně využívat. **16 % žen** dostalo od personálu návrh použít dudlík, nebo byl jejich miminku podán bez jejich souhlasu.

Časování krmení

Většina respondentek dostala od personálu informaci, že má kojit podle určitého časového rozvrhu nebo že má kojit jen určitý počet minut (viz graf 3). **80 % žen zároveň nedostalo** informaci, že má kojit dítě tak často, jako miminko nebo ona chce.

Graf 3: Dostala jste od kohokoliv z personálu informaci, že máte kojit podle určitého časového rozvrhu nebo že máte kojit jen určitý počet minut?

Stručné shrnutí komentářů

Všechny komentáře, u nichž máme svolení je zveřejnit, najdete na konci.

Některé respondentky byly **spokojené s přístupem personálu** (např. „Ženská sestra mi pomohla se díky odsávačce rozkojit, vstřícnost i striktnost byla na místě“; „Personál nás rozkojil.“; „Ocenila jsem nedávání dudlíku a lahvi a to, že pokud se člověk **AKTIVNĚ** ptal a zajímal a říkal si o pomoc, byla mu nabídnuta a sestry se snažily najít si čas individuálně na každou ženu.“; „Kojení jsem vnímala pozitivně, když se člověk ptal, tak se dozvěděl, co potřebuje.“; „Sestřičky mi vše ukázaly a mohla jsem přijít se zeptat, kdyby se mi nedařilo.“; „Tentokrát mi byla pomoc nabídnuta a všichni byli moc fajn.“ „Cítila jsem se bezpečně, že po dobu hospitalizace tam mám sestřičky, které mi vždy pomůžou.“).

Jiné ženy vyjadřovaly **určité výhrady nebo nespokojenost** (viz např. „Sestry byly vesměs ochotné pomoci, ale měly špatné informace.“; „Obecně jsem byla velmi zklamaná. Informace jsem si musela sama vyhledat.“; „Pobyt v nemocnici měl

šestinedělky

na kojení negativní vliv, než že by mi někdo opravdu poradil.“; „Personál jsem vnímala jako bachařky, které nás buzerovaly „7 minut z pravého a 7 minut z levého“.“; „Nikdo mi nic nevysvětlil, ani jako dítě odebrat od prsu, za dva dny jsem měla rozervané bradavky.“; „Zoufalé. Miminko se špatně přisávalo a málo papalo a já si přišla bezradná, protože jediná rada byla: Prostě mu nacípnete bradavku.“).

Nelze nezmínit **neprofesionální poznámky některých zdravotníků**, z nichž některé mají potenciál kojení znesnadnit nebo od něj ženy zcela odradit („Sestra mi vynadala, že neumím kojit a že mám ploché bradavky a že kojit nebudu. [...] Kojila jsem plně rok.“; „Strčili mi kloboučky se slovy, že s takovými bradavkami kojit nebudu.“; „V porodnici byly různé sestřičky. Byly tam takové, které se snažily pomoci, a i takové, které mi řekly, že já kojit určitě nebudu.“; „Když jsem chtěla kojit déle, byla jsem vystavena posměškům typu: „Stejně ještě nemáte mléko. Co si myslíte, že při těch 3 minutách to dítě vypije? Myslíte si, že se o něj staráme špatně a málo ho krmíme?“ Když jsem argumentovala výživným kolostrem, byla jsem odbyta jako laik.“).

Některé ženy uvádí, že **kvůli (ne)pomoci v porodnici téměř nekojily, nebo kojily krátce**. („Doma jsme to po dvou měsících boje vzdali. Až později jsem zjistila, že vše bylo špatně.“; „Kdybych nebyl v kontaktu se svou laktací poradkyní, nekojila bych stejně jako prvního syna díky radám z tohoto oddělení šestinedělí.“; „Kojit se mi téměř nepodařilo. Prostředí a ochota přetížených sester mě o mléko spíše připravila.“; „Bez předporodního kurzu bych kojení v porodnici nezvládla.“). Několik žen zmiňuje **přeplněnost porodnice**, jejímž důsledkem je zřejmě nedostatek času věnovat se šestinedělkám (viz komentář č. 18, 2014, či komentář 21, 2014).

Některé ženy vnímaly prostředí porodnice jako **nenásilné, bez tlaku na kojení** (viz komentář č. 22, 2016, či komentář 35, 2016). Jiné naopak vnímaly **tlak personálu, aby dítě přibývalo na váze**. V porodnici se děti **váží před kojením a po něm** (viz např. komentář 42, 2016). Respondentky zmiňují **rutinní dokrmování** (např. „Nabízejí umělé mléko, aniž by se matky zeptaly, zda má již vlastní mléko.“; „Nucené dokrmování umělým mlékem, pokud během kojení miminko nevypilo kolik mělo.“) a **rutinní používání kojících kloboučků** (např. „Plošně vnucovali kojící kloboučky (asi je to teď moderní).“).

V komentářích se objevovalo také **téma kontaktu s dítětem (jak po vaginálním porodu, tak především po císařském řezu)**:

- „Jako největší nepříjemnost jsem vnímala, že mi nechtěli dát miminko na kůži těsně po porodu, přestože k tomu nebyl žádný důvod. Musela jsem se o to prát a vyhověli mi jen s nechutí.“ (komentář č. 39, 2016)
- „na JIP mi syna nosili jen 2x denně asi na 15 minut na přisátí“ (komentář č. 30, 2016; obdobně taky komentář č. 54, 2017)
- „Miminko mi po císařském řezu ve spinální anestezii vůbec nebylo přiloženo, na oddělení JIP mi bylo doneseno až po devíti hodinách od porodu a opět nebylo přiloženo s konstatováním, že mám špatné bradavky a stejně to nepůjde. Podruhé jsem malého viděla až za dalších 21 hodin po přeložení na oddělení šestinedělí, kdy se opět nepřisál a nikdo mi s tím nepomohl [...] Nyní v osmi měsících stále kojím.“ (komentář č. 34, 2016)

Odpovědi rozdělené dle roků

1. Jak se miminko narodilo?

	Vaginálně	Císařem
2014	13	4
2015	18	6
2016	50	9
2017	12	4
Celkem	93	23

2. Narodilo se po 37. týdnu těhotenství?

	Ano	Ne
2014	1	16
2015	1	23
2016	1	58
2017	2	14
Celkem	5	111

3. Přišel k Vám někdo z personálu nejpozději 6 hodin po porodu, aby Vám poskytl informace o kojení a nabídl Vám pomoc s kojením?

	Ano	Ne	Nevím
2014	6	10	1
2015	8	16	0
2016	30	29	0
2017	10	6	0
Celkem	54	61	1

4. Byla jste hned po porodu s miminkem v kontaktu kůže na kůži a pokračoval tento kontakt nepřerušovaně alespoň hodinu?

	Ano	Ne	Nevím
2014	1	16	0
2015	4	19	1
2016	4	55	0
2017	8	8	0
Celkem	17	98	1

5. Dostala jste informace o tom, jak vypadá správná poloha a správné přísátí miminka? (Uveďte "ano", pokud Vám personál tyto informace nabídl bez ohledu na to, zda jste o ně měla nebo neměla zájem. Uveďte "ne", pokud Vám personál tyto informace nanabídl bez ohledu na to, zda jste o ně měla nebo neměla zájem.)

	Ano	Ne	Nevím
2014	13	3	1

2015	14	9	1
2016	35	22	2
2017	13	3	0
Celkem	75	37	4

6. Ukázal Vám personál, jak během kojení poznáte, zda miminko skutečně pije mléko z prsa? (Uveďte "ano", pokud Vám personál tyto informace nabídl bez ohledu na to, zda jste o ně měla nebo neměla zájem. Uveďte "ne", pokud Vám personál tyto informace nanabídl bez ohledu na to, zda jste o ně měla nebo neměla zájem.)

	Ano	Ne	Nevím
2014	5	10	2
2015	8	13	3
2016	18	37	4
2017	10	6	0
Celkem	41	66	9

7. Dokázal Vám personál pomoci s kojením?

	Ano	Ne	Nepotřebovala jsem pomoci	Nevím
2014	12	3	2	0
2015	7	10	7	0
2016	25	21	13	0
2017	11	3	2	0
Celkem	55	37	24	0

8. Bylo Vaše miminko dokrmované umělým mlékem?

	Ano	Ne	Nevím
2014	11	6	0
2015	14	9	1
2016	30	25	4
2017	8	8	0
Celkem	63	48	5

9. Bylo Vaše miminko dokrmované umělým mlékem bez Vašeho informovaného souhlasu?

	Ano	Ne	Nebylo dokrmované	Nevím
2014	5	5	6	1
2015	7	5	10	2
2016	2	25	25	7
2017	1	7	8	0
Celkem	15	42	49	10

10. Stalo se, že Vaše miminko bylo dokrmované umělým mlékem a Vy jste se o tom dozvěděla až poté, co bylo dokrmované?

šestinedělky

	Ano	Ne	Nebylo dokrmované	Nevím
2014	5	5	6	1
2015	6	6	10	2
2016	2	29	25	3
2017	1	7	8	0
Celkem	14	47	49	6

11. Pokud bylo dítě dokrmované, byl Vám osvětlen důvod, proč se tak stalo?

	Ano	Ne	Nebylo dokrmované	Nevím
2014	9	1	6	1
2015	10	3	10	1
2016	25	5	27	2
2017	7	1	7	1
Celkem	51	10	50	5

12. Byl na Vás vyvíjen nátlak, abyste miminko dokrmovala?

	Ano	Ne	Nevím
2014	5	11	1
2015	8	15	1
2016	10	48	1
2017	0	16	0
Celkem	23	90	3

13. Byla jste personálem informovaná o důležitosti kontaktu kůže na kůži s miminkem během pobytu v nemocnici?

	Ano	Ne	Nevím
2014	0	16	1
2015	1	22	1
2016	2	56	1
2017	4	12	0
Celkem	7	106	3

14. Považoval personál za samozřejmé, že jste s miminkem v jedné posteli?

	Ano	Ne	Nevím
2014	1	13	3
2015	0	19	5
2016	1	48	10
2017	0	13	3
Celkem	2	93	21

15. Byla jste na pokoji s miminkem neustále v režimu rooming-in už od příchodu z porodního sálu?

	Ano	Ne	Nevím
2014	2	14	1
2015	2	22	0
2016	14	43	2
2017	6	10	0
Celkem	24	89	3

16. Odnesl personál miminko během Vašeho pobytu, aniž byste o tom věděla?

	Ano	Ne	Nevím
2014	3	12	2
2015	4	20	0
2016	3	56	0
2017	0	16	0
Celkem	10	104	2

17. Bylo s Vámi miminko na pokoji i během všech nocí, které jste strávila v porodnici? (Uveďte "ne" i v případě, že šlo jen o jednu noc.)

	Ano	Ne	Nevím
2014	4	13	0
2015	2	22	0
2016	15	44	0
2017	10	6	0
Celkem	31	85	0

18. Dostala jste od personálu informaci, že miminko máte kojit bez omezování délky kojení tak často, jak miminko nebo Vy chcete?

	Ano	Ne	Nevím
2014	1	12	4
2015	2	21	1
2016	7	49	3
2017	5	11	0
Celkem	15	93	8

19. Dostala jste od kohokoliv z personálu informaci, že máte kojit podle určitého časového rozvrhu nebo že máte kojit jen určitý počet minut?

	Ano	Ne	Nevím
2014	15	2	0
2015	21	2	1
2016	47	8	4
2017	13	2	1
Celkem	96	14	6

20. Dostala jste od personálu nemocnice návrh na použití dudlíku nebo byl Vašemu miminku podán bez Vašeho souhlasu?

	Ano	Ne	Nevím
2014	2	13	2
2015	3	21	0
2016	12	44	3
2017	2	14	0
Celkem	19	92	5

21. Bylo dítě krmeno z lahvičky?

	Ano	Ne	Nevím
2014	2	14	1
2015	2	18	4
2016	9	45	5
2017	15	0	1
Celkem	28	77	11

22. Pokud bylo Vaše dítě dokrmované, ukázal Vám personál, jak to dělat bez lahvičky a naučil Vás, jak tento způsob efektivně používat?

	Ano	Ne	Nebylo dokrmované	Nevím
2014	9	2	6	0
2015	12	2	10	0
2016	25	4	29	1
2017	8	0	8	0
Celkem	54	8	53	1

23. Dostala jste od personálu informace, kam se po porodu můžete obrátit o pomoc s kojením?

	Ano	Ne	Nevím
2014	3	12	2
2015	4	18	2
2016	14	42	3
2017	8	8	0
Celkem	29	80	7

Komentáře (bez jazykové korektury)

2014

1. Ženská sestra mi pomohla díky odsávačce se rozkojit, vstřícnost i striktnost byla na místě.

2. Velmi mě udivilo, jak neinformovaný a jak manipulativní je personál na oddělení šestinedělí. Bez informací, které jsem si zjistila před porodem a velké podpory rodiny, bych to zvládala jen těžko. Po porodu jsem jako prvorodička moc nevěděla, jak s kojením začít. Bylo mi řečeno, že mám kojit vždy tři minuty po třech hodinách. Když jsem chtěla kojit déle, byla jsem vystavena posměškům typu: stejně ještě nemáte mléko..., co si myslíte, že při těch 3 minutách to dítě pije?...myslíte si, že se o něj staráme špatně a málo ho krmíme? Když jsem argumentovala výživným kolostrem, byla jsem odbyta jako laik. Několikrát mi bylo kojení přímo zakazováno. Mé dotazy na způsob přísátí (měla jsem rozpraskané bradavky) byly odbyty okopírovaným nákresem 2 poloh při kojení. I když jsem se po pár dnech sama rozkojila, neustále mi nutili dítě přikrmovat a odnášeli ho do pokoje s dětmi, kde ho bez mého svolení dokrmovali. Když jsem odmítla, nechtěli mě pustit domů (miminko nepřibírá...). Nakonec jsem si chodila pro stříkačky s Nutrilonem a potají je vylévala do umyvadla a místo toho kojila. Po odchodu z porodnice dcera začala přibývat a kojila jsem ji rok a půl.

3. Malého mi dovezli 9 hodin po porodu. Strčili mi kloboučky se slovy, že s takovými bradavkami kojit nebudu. Dítě jsme měli zakázáno mít v posteli, kojit po 3 hodinách. Dostal dudlík, dokrm stříkačkou a doma po dvou měsících boje jsme to vzdali. Až později jsem zjistila, že vše bylo špatně.

4. Moc se nám to nedařilo. Sestra při upozornění, že se nepřisává vzala bradavku a nacpala ji dítěti do pusy.

5. Jeden velký stres, kojit max. 5 minut z jednoho prsu, to samé z druhého a na 2-3 hodiny klid. Nakojit dříve neexistovalo!

6. Ihned po porodu byla dcera přiložena, dobře se přisála. Pak jsem ji ale musela dát vedle své postele na vyhřívání lůžko. Nebyl možný nepřerušovaný fyzický kontakt. První noc po porodu nebylo místo na oddělení šestinedělí, musela jsem ji tedy strávit bez dcery na oddělení gynekologie. Druhý den ráno jsem za ní šla na šestinedělí a zkoušela přiklášat, na společný pokoj jsme se dostali až kolem poledne. Žádné informace k technice kojení jsem nedostala, naštěstí šlo dobře. Dotazy ohledně nalitých prsou sestřička ochotně zodpověděla. Byl nám doporučen přesný časový režim (předepsané intervaly) kojení.

2015

7. Pozitivně, syn měl hned po porodu operaci, za 3 týdny druhou a personál nás rozkojil. Doktoři nás nepustili domu, dokud jsem nezačala plně kojit.

šestinedělky

8. Kojení bylo po komplikovaném porodu velký boj, v porodnici nemají snahu zlepšit kontakt matky a dítěte. Trvají na intervalech a nabízejí umělé mléko, aniž by se matky zeptali, zda má již vlastní mléko. Obecně jsem byla velmi zklamaná. Informace jsem si musela sama vyhledat a nakonec po velkých bojích kojím již 2 roky.

9. Kvůli pobytu nás obou na JIP jsem dceru viděla až po 25 hodinách. Dle obdržených informací dostala na JIP cizí mateřské mléko, jinak dokrmovaná nebyla. Musela být dále sledovaná, a tak jsem docházela kojit. Vše proběhlo v pohodě a s pomocí sester. Třetí den jsem ji dostala na pokoj. Malá byla od začátku velký žrout, když se mi třetí den spustilo mléko, tak vypila hned napoprvé 70 ml a sestry mi doporučily hlídat čas. Jenže ona to vypila asi během dvou tří minut :) Ale musím přiznat, že mi nikdo neřekl, že kojení není příjemná záležitost, nikdy jsem si nezvykla na pocit proudícího mléka a kojila jsem jen kvůli přesvědčení, že je to pro dcerku to nejlepší. Ale v životě bych to nenazvala něčím, co bych dělala s chutí. Ale v tom by mi jiný přístup porodnice rozhodně nepomohl...

10. Kojit v porodnici se mi téměř nepodařilo. Prostředí a ochota přetížených sester mě o mléko spíše připravila. Z porodnice jsem odcházela s nakojením 30 ml a koupeným umělým mlékem. Dokrmování se mi protivilo, protože dcera blinkala. Nakonec se po dlouhých útrapách a googlení technik a lepší souhry s dcerou kojení "rozchodilo". Dceři je 17 měsíců a stále kojím. Pobyt v nemocnici na něj měl však negativní vliv, než že by mi někdo opravdu poradil. Mám velká prsa a byla to opravdu bojovka.

11. Personál jsem vnímala jako bachařky, které nás buzerovaly "7 minut z pravého, 7 minut z levého". Trvalo mi 3 měsíce, než jsem si našla cestu ke spokojenému kojení.

12. Jen jedna sestra byla příjemná a řekla mi, že je vše v pořádku a že je velmi dobré, že kojím po akutním císaři a není třeba dokrmovat. Kojila jsem dle intuice, nechtěla jsem se jinak vzdělávat, protože každý říkal něco jiného. Další sestra mi vynadala, že neumím kojit a že mám ploché bradavky a že kojit nebudu. Kojila jsem plně rok.

13. Všude po chodbě plakáty a letáčky Laktační ligy, chlubení se certifikatem Baby Friendly, ale skutečnost je jiná. Spolu se mnou na pokoji pro maminky po císaři ležela Ukrajinka, nerozuměla česky, měla velká prsa a hodně natekla mlékem, miminku nešlo přisát, sestry zhodnotily, že má špatné bradavky a musí si pořídit kloboučky. Paní jim nerozuměla, sestry donesly klouboučky erární a snažily se jí vysvětlit, co s nimi má dělat. Jednou sestra dotyčnou paní "nachytala", jak se snaží miminku dát prs bez kloboučku a utrhla se na ni, že takhle tedy ne, že ještě jednou ji uvidí kojit bez kloboučku, přestane jí dítě na kojení nosit. Tento přístup mnou hluboce otrásl a ještě tu noc jsem v slzách psala SMS laktační poradkyni, se kterou jsem byla v kontaktu už v těhotenství, potřebovala jsem jen podporu, ujištění, že hned po návratu z porodnice se na nás přijde podívat.

14. Kdybych nebyla v kontaktu se svou laktační poradkyní, nekojila bych stejně jako prvního syna díky radám z tohoto oddělení šestinedělky.

šestinedělky

15. Otázky jsou velmi zavádějící. Měla jsem po porodu problémy sama se sebou po silném krvácení při porodu placenty. V porodnici udělali lékaři i ostatní personál vše pro mé i dcery zdraví. Bezprostředně po porodu jsem dceru měla u sebe, poté mne, nechodící, odvezli na pokoj a nechali dospát (po 3 dnech kontrakcí). Dokrmení probíhalo jediný den a pak jsem kojila jako divá a ještě rok po porodu každý večer odsávala do kaší. Mně ani dceři nevadil režim kojení, který jsme v porodnici nastavily.

16. Vzhledem k tomu, že dítě zdatně sálo jak o život, nikdo mi nic nevysvětlil, ani jak dítě odebrat od prsu, za dva dny jsem měla rozervané bradavky, jak jsem násilím odtrhovala dítě, které se nechtělo pustit. Stejně jsem nikdy nanakojila víc jak 5 ml :(

17. V nemocnici mi bylo špatně po císařském řezu, tak jsem neměla sílu moc to řešit. Motol je ale velká nemocnice a personál nemá na nic čas.

2016

18. Ocenila jsem nedávání dudlíku a lahvi a to, že pokud se člověk AKTIVNĚ ptal a zajímal a říkal si o pomoc, byla mu nabídnuta a sestry se snažily najít si čas individuálně na každou ženu. I přesto ale hodnotím podporu v kojení jako nedostačující.

19. Měla jsem štěstí, že moje miminko bez problémů mateřské mléko z prsu sálo. K prsu jsem ho přikládala, až když si řeklo, a nebudila jsem ho. Vyčítavé pohledy sester mě ale trochu znejistily. Je fakt, že zpočátku bylo miminko spavější, prý taky proto, že mělo novorozeneckou žloutenku. Zpočátku váha miminka ubývala a ubývající váha se zdála být klíčová pro dětské sestry a lékaře, a proto jsme v porodnici zůstali o den déle. Prsa se mi poprvé pořádně nalila pár hodin poté, co jsme se vrátili z porodnice. Tři měsíce po porodu bylo moje plně kojené miminko váhově značně nadprůměrné :-)

20. Bez předporodního kurzu bych kojení v porodnici nezvládla. Přeplněná kapacita a nedostatek personálu.

21. Kojení jsem vnímala pozitivně, když se člověk ptal, tak se dozvěděl co potřebuje. Byl absolutní prostor pro své rozhodnutí. Nebyl na mě prováděn nátlak ani na fanatické kojení ani nekojení. S miminkem jsem nebyla hned na pokoji z důvodu komplikací a velké ztráty krve, to v dotazníku není zohledněno. První noc, co jsem byla na JIP, bych se nebyla ani o dítě schopná postarat.

22. Perfektní, sestry nápomocné, hlídala se doba kojení a jeho správnost kvůli možnému poškození bradavek, plošně vnucovali kojici kloboučky (asi je to teď moderní), ale jinak jsem neměla problém. Dudlík jsem dala já sama a ani u jednoho dítěte neměl negativní vliv na kojení. V porodnici s tím byli v pohodě a neměli námitek.

23. Všechny sestry se mi s kojením snažily pomoci, vyzývaly mě, abych při dalším přísátí přišla zkonzultovat techniku. Syn byl dokrmovaný s ohledem na dozvuk mé

šestinedělky

těhotenské cukrovky. Zpětně hodnotím jako zcestné doporučení kojit co tři hodiny deset minut z každého prsu a zdůrazňování domněnky o mísení mléka v bříšku miminka, ale již v porodnici všechny sestry říkaly, že je to jedna z možných metod, ne metoda jediná.

24. Na sále mi dali dceru na přísání cca na 3 minuty, nepřisála se, pak až za nějaké tři hodiny. Sestry byly vesměs ochotné pomoci, ale měly špatné informace: kojení po 3 hodinách, nepodpora kontaktu kůže na kůži, společného spaní, nechat dítě na prsu jen 2-3 minuty, abychom si nezničily bradavky apod. Necítila jsem tu správnou podporu, byla jsem ve stresu a jako prvorodička jsem spoléhala na pomoc v porodnici a ke kojení si nic předem nezjistila (i proto jsem 3. den souhlasila s dokrmem umělým mlékem), až doma jsem se uklidnila a rozkojila, přestala sledovat čas, začala nosit v šátku a spojila se s laktační poradkyní. Dnes je dceři 7,5 měsíců a stále plně kojíme.

25. Málo sester na mnoho maminek a miminek - některé chtěly pomoci, ale prostě se nemohly věnovat všem. Byly rády, že miminka "roznesly" a zase "posbíraly".

26. Sestřičky se věnovaly, jen když jsem za nimi přišla s problémem. Vždy se snažily poradit, ale jen jednorázově a rychle. Chyběla laktační poradkyně, která by nás obcházela a kontrolovala kojení. Dostala jsem kloboučky, které nakonec nebyly vůbec potřeba. Malá usínala při kojení a málo přibírala, tak dostala příkrm. Byla jsem propuštěna s tím, že musím dokrmovat. Domů jsem si pozvala laktační poradkyni a dokrmy ani kloboučky jsem již nepotřebovala, kojila jsem nakonec bez problémů.

27. Stresová záležitost. Neustále vážení, sestra mi jednou syna velmi hrubě přiložila.

28. I když se syn narodil císařským řezem a žádný bonding neproběhl (a není to podle mě žádná tragédie), mléko se celkem rychle spustilo, sice dostal s mým souhlasem asi 3krát Nutrilon, ale stříkačkou po prstu. Pak už mi půjčili odsávačku a dokrmovala jsem ho vlastní mateřinou. Akorát mě stresovaly sestry s režimem kojení co 3 hodiny na minutu přesně. Syn je od narození spavější a buzení na jídlo nesnášel. Stejně vždy akorát křičel, nesál a pak usnul. Doma jsem ho nechala spát a hlásit se o jídlo, jak on chtěl a světe div se, hlady neumřel.

29. Sestřičky mi vše ukázaly a mohla jsem kdykoliv přijít se zeptat, kdyby se mi nedařilo. Sestřičky mi pomohly i ve 3 ráno.

30. Po císařském řezu jsem z preventivních důvodů (mám srdeční vadu) musela zůstat 2 dny na JIP, kam mi syna nosili jen 2x denně asi na 15 minut na přísání. Mléko se mi tedy spustilo až 3. noc a do té doby syn samozřejmě podstatně ztratil na váze. Proto ho začaly sestry dokrmovat umělým mlékem a pokaždé jsem je musela výslovně žádat o stříkačku. Několikrát mu bez mého vědomí (byla jsem na vyšetření a ony ho šly krmit) dali umělé mléko z lahve. Nakonec vyhrožovaly krmením sondou. Syn měl žloutenku, usínal u kojení, nechtěl moc pít. Sestry mi vynadaly za to, že mám špatný tvar bradavek a že jsem to neřešila dřív a řekly, že musím kojit s kloboučkem. Ukázaly mi jednu polohu při kojení, která mi nevyhovovala. Při prvním a i dalších kojení mi jen pomohly nastavit syna a pak odešly a neposkytly mi žádnou další podporu. Odcházeli jsme s dokrmem a skoro původní váhou. Po jedné návštěvě laktační

šestinedělky

poradkyně jsem se zbavila kloboučků a začala plně kojit v poloze, která mi vyhovovala. Syn měl nakonec pěkné faldíky :-)

31. Tentokrát mi byla pomoc nabídnuta a všichni byli moc fajn.

32. Bez problému.

33. Bylo to stresující. Kojte, kojte, jinak dokrmíme, abyste už hlavně vypadli a uvolnili místo dalším.

34. Miminko mi po císařském řezu ve spinální anestezii vůbec nebylo přiloženo, na oddělení JIP mi bylo doneseno až po devíti hodinách od porodu a opět nebylo přiloženo s konstatováním, že mám špatné bradavky a stejně to nepůjde. Podruhé jsem malého viděla až za dalších 21 hodin po přeložení na oddělení šestinedělí, kdy se opět nepřisál a nikdo mi s tím nepomohl. Teprve při dalším kojení po třech hodinách se přisál za pomoci kloboučků, které mi byly doporučeny dětskou sestrou. Pak už se našťástí přisával bez problémů a domů odcházel jako plně kojený. S pomocí laktační poradkyně jsem následně malého od kloboučků odnaučila a nyní v osmi měsících stále kojím. Konec dobrý, všechno dobré :)

35. Nenásilné, cítila jsem podporu ze strany personálu.

36. Laktace mi naběhla až po příchodu z porodnice.

37. Hned po pôrode mi mimino vzali aby ho umyli, zvážili a zabalili do deky. V tom momente som to nevnímala no spätne viem, že všetky naše problémy s kojením začali už v tomto momente kedy nám chýbal kontakt koža na kožu. Miesto toho aby som si drobca užívala sme si prvé týždne museli k sebe hľadať cestu. V pôrodnici boli rôzne sestričky, boli tam aj také, čo sa mi snažili s kojením pomôcť a aj také čo mi povedali že ja kojit určite nebudem. V nemocnici sme boli týždeň kvôli novorodeneckej žltacke a na 3. deň nášho pobytu drobce dostal dokrm, snažili sme sa dokrmovať striekačkou, no znova mi chýbala podpora sestier kedy keď som mala problém s dokrmovaním mi bolo povedané, že ja kojit aj tak nebudem tak mu to mám dať z fľašky pretože mi striekačkou polyká veľa vzduchu a bude ho trápiť bruško. Na 4. deň sa mi naliali prsia, mlieka bolo ozaj dosť len sme mali problém s prisatím kvôli malým bradavkám. Odsávala som mlieko každé dve hodiny a ku koncu pobytu som drobca dokrmovala len mojím MM. Po návrate domov sme pokračovali s dokrmom, navštívila som LP a po 3 týždňoch trápenia bol drobce výhradne kojený, kojíme doteraz a to mu je 10 mesiacov. Rozhodne by sestry na každom novorodeneckom oddelení mali venovať viac času pomoci matkám s kojením a pri ďalšom dieťati viem, že budem po pôrode trvať na kontakte koža na kožu.

38. Velká dřina.

39. Doufala jsem, že se brzy rozkojím, abych mohla jí brzy domů. Což se povedlo. Personál se hodně snažil, abychom kojily. Nechtěli, abych s miminkem usnula v poseli, asi aby nespadlo z vysoké postele. To mi vadilo. Chtěla jsem s ním spát. Jako největší nepříjemnost jsem vnímala, že mi nechtěli dát miminko na kůži těsně po

šestinedělky

porodu, přesto že k tomu nebyl žádný důvod. Musela jsem se o to prát a vyhověli mi s nechutí a jen asi na deset minut.

40. Nucené dokrmování umělým mlékem, pokud během kojení miminko nevy pilo, kolik mělo, maximální délka přísátí u jednoho prsa 10 minut. Po odchodu z porodnice mi bylo doporučeno pořídit si váhu, miminko vážit před a po kojení a vždy dokrmit, pokud nevy pije dostatek (ať žijí tabulky), budit po 3 hodinách a nedávat napít dřív než po 2,5 hodinách. Po odchodu z porodnice jsem nic takového nepraktikovala, kojila na požádání třeba i po půl hodině, nechala přísáté, jak bylo potřeba, a rozhodně nebudila!

41. Protože jsem neměla žádný problém, nikdo se o tom se mnou nebavil ani nejevil větší zájem.

42. Velmi jasně daná pravidla (kojit každé 3-4hod.), vážení miminka před a po kojení, zapisování do tabulky, vše vytvářelo velký tlak na maminky, aby miminko přibývalo na váze. Já jsem naštěstí neměla problém a mléko se mi spustilo a dcera hezky sála, ale i tak jsem se cítila hodně tlačena do toho, aby pila více a více, ačkoli mi to nikdo výslovně neřekl. Dovedu si představit, že takový přístup vyvolá blok a žena se v porodnici nedokáže rozkojit :-)

43. Zoufalé. Miminko se špatně přísávalo a málo papalo a já si přišla bezradná, protože jediná rada byla: Prostě mu nappete bradavku. Rozkojila jsem se až doma, a to po cca 8 týdnech. Do té doby jsme jeli na kloboučkách.

44. Sestry byly nápomocné, vysvětlily vše.

45. Přístup v Motole ke kojení šílený, ale i přes to jsme to nakonec doma zvládli - malej je savec ,-).

46. Personál mi byl vždy nápomocný, když byl problém s přísátím. Cítila jsem se bezpečně, že po dobu hospitalizace tam mám sestřičky, které mi vždy pomůžou.

47. Ako prve mi dali klobuciky. Najvacsia chyba. A info, ze dojcit a 3hod. Cele zle. Mala ma 3 mes. a este s dojcenim bojujeme.

48. Byla to jedna z nejhorších věcí v porodnici. Nikdo nepomohl, neporadil. Naštěstí jsem se doma sama rozkojila a od příchodu domů jsem dala dceři příkrm jen jednou. Dnes, 4 měsíce po porodu, je dcera plně kojená, spokojená a zdravá. Já, ačkoliv jsem měla za tu dobu dva záněty prsu (antibiotika), si kojení užívám a jsem šťastná, že jsme s dcerkou negativní zkušenost z porodnice zvládly a překonaly. Budu kojit tak dlouho, dokud to dcera bude vyžadovat, a to i přes to, že je hladová i několikrát za noc.

2017

49. Začala jsem kojit pořádně až třetí den v porodnici. Jinak jsem to vnímala dobře.

šestinedělky

50. Protože jsem diabetička (genetický typ MODY), byl můj syn hned dokrmován - byla to nutnost, měl hypoglekémii hned po porodu. Dokrmovali jsme (a stále dokrmujeme) injekční stříkačkou. I když to vypadalo nadějně, dostatek mléka se mi netvoří (a věřte mi, že jsem vyzkoušela vše - homeopatika, more milk plus a jestřabina lékařská, dostatek vhodných potravin, přiklášat častěji, odsávat po každém kojení elektrickou odsávačkou apod-) a cca z jedné čtvrtiny až jedné pětiny musím bohužel dokrmovat - zejména odpoledne, večer a noci vůbec, přes den menší dávky.

51. Některé sestry (hlavě dvě starší) se tvářily, že kojení je snadná věc a všem půjde. Neměla jsem pocit, že by chápaly, že jako prvorodička s kojením nemám zkušenosti.

52. Sestry byly vstřícné a pomáhaly, když byly požádány.

53. Velmi stresující záležitost. Především kvůli bolesti bradavek a vážení miminka, které vůbec nepřibíralo. Samozřejmě jsem se dokrmu bránila a cítila jsem ho jako osobní selhání, ale nakonec mě dokrm uklidnil, protože jsem měla strach o malého. Díky toho jsem se rozkojila a hned druhý den po nasazení dokrmu jsem byla propuštěna z porodnice a doma už dokrm nedávala, protože jsem již dostatečně kojila.

54. To, že jsem po spinální anestezii neměla dítě u sebe, mi přijde úplně v pořádku. Bohužel rady a rozvrhy kojení tragické, na JIP mi dítě dovezli 2x denně na 15 minut. Komentáře, že jedno prso mám blbě a tak jsem naštěstí odignorovala. Dcera i přes odloučení byla skvělá a ve chvíli, kdy jsem se s ní dostala na pokoj, jsem se začala učit od ní a ne od sester. Díky tomu plně kojím a během 48 hodin (i přes 2,5denní odloučení) se dostala na porodní váhu. takže za mě ignorovat nějaké sestry a poradkyně a poslouchat instinkt a dítě. Ono to totiž umí samo.